Lietas Nr. 11140032615
Lietas arhīva Nr. KA05-0206-16/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2016.gada 10.novembrī

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente R.Liepiņa
tiesneses Dz.Apine un E.Sudāre

izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā krimināllietu sakarā ar cietušā Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Valkas rajona tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu, ar kuru

/pers. D/, personas kods 240163 – 12268, atzīta par vainīgu Krimināllikuma 221^2.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīta ar piespiedu darbu uz 100 stundām.

Valsts ieņēmuma dienesta kaitējuma kompensācijas pieteikums par nodarītajiem zaudējumiem nenomaksātā akcīzes nodokļa 159,75 *euro* apmērā noraidīts.

Noklausījusies tiesneses - referentes ziņojumu un pārbaudījusi lietas materiālus, apgabaltiesa

konstatēja:

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. D/ atzīta par vainīgu un sodīta par to, ka viņa glabāja nelikumīgus alkoholiskos dzērienus, ar to radot būtisku kaitējumu.

Noziedzīgs nodarījums izdarīts šādos pirmās instances tiesas konstatētos apstākļos:

/pers. D/ pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laika periodā līdz 2015.gada 13.aprīlim, pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmās daļas prasības, kas nosaka, ka alkoholisko dzērienu ražošana mājas apstākļos, izejvielu sagatavošana, iegāde vai uzglabāšana alkoholisko dzērienu izgatavošanai mājas apstākļos, izejvielu sagatavošana, iegāde vai uzglabāšana alkoholisko dzērienu izgatavošanai mājas apstākļos, kā arī to ražošanai paredzētu aparātu, ierīču, iepakojuma, etiķešu, korķu un vāciņu izgatavošana vai uzglabāšana ir aizliegta, un 9.panta trešās daļas 1.punkta prasības, kas nosaka, ka personai, kurai nav šajā likumā noteiktās licences, aizliegts uzglabāt un pārvadāt alkoholiskos dzērienus bez akcīzes nodokļa markām, savā dzīvesvietā /adrese/ glabāja nelikumīgus alkoholiskos dzērienus bez Latvijas Republikas akcīzes nodokļa markām ar kopējo absolūtā spirta daudzumu 17,925 litru:

- vienā 5,0 litru tilpuma plastmasas pudelē 3,760 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 44,3% un absolūto spirta daudzumu 1,666 litru;
- vienā 5,0 litru tilpuma plastmasas pudelē 4,850 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 42,6% un absolūto spirta daudzumu 2,066 litru;
- vienā 2,0 litru tilpuma plastmasas pudelē 1,770 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 42,1% un absolūto spirta daudzumu 0,745 litru;
- vienā 1,5 litru tilpuma plastmasas pudelē 0,976 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 42,0% un absolūto spirta daudzumu 0,410 litru;
- vienā 2,0 litru tilpuma plastmasas pudelē 1,015 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 42,0% un absolūto spirta daudzumu 0,426 litru;
- vienā 0,7 litru tilpuma plastmasas pudelē 0,468 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 44,1% un absolūto spirta daudzumu 0,206 litru;
- vienā 100 litru tilpuma plastmasas mucā 80,00 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 10,3% un absolūto spirta daudzumu 8,240 litru;
- vienā 40 litru tilpuma alumīnija kannā 35,00 litrus etilspirtu saturošu šķidrumu ar stiprumu (etilspirta saturu) 11,9% un absolūto spirta daudzumu 4,165 litru.

Tādējādi /pers. D/ar savām darbībām pārkāpa valstī noteikto alkoholisko dzērienu aprites kārtību, veicināja minēto izstrādājumu nelegālo apriti, apdraudot ar likumu aizsargātās tautsaimniecības intereses un tiesības uzņēmējdarbības un ekonomiskās darbības sfērā.

/pers. D/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 221^2.panta pirmās daļas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – VID), kurā apstrīdējis pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta Valsts ieņēmumu dienesta pieteiktā kaitējuma kompensācija. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka VID nepiekrīt Valkas rajona tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumam, tostarp atsaucei uz Augstākās tiesas 2015.gada 9.septembra lēmumā paustajām atziņām lietā Nr.SKK-0430-15, un uzskata nolēmumu par nepamatotu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka likuma "Par akcīzes nodokli alkoholiskajiem dzērieniem", kas bija spēkā līdz 2004.gada 1.maijam, izpratnē par alkoholiskajiem dzērieniem tika uzskatīti visi dzērieni, neatkarīgi no to izcelsmes. Savukārt likumā "Par akcīzes nodokli" alkoholisko dzērienu definīcija nav sniegta. VID ieskatā tas novedis pie minētā likuma normas paplašinātas tulkošanas pretēji likuma mērķim. Likuma "Par akcīzes nodokli", kas stājās spēkā 2004.gada 1.maijā, mērķis bija pabeigt Eiropas Savienības direktīvu prasību ieviešanu akcīzes nodokļa jomā, kā arī apvienot vienā likumā visus šobrīd spēkā esošos akcīzes nodokli regulējošos likumus. Saskaņā ar Eiropas Savienības direktīvām likumprojektā esot ietvertas prasības akcīzes preču apritei Eiropas Savienības vienotajā tirgū.

Eiropas Savienības Padomes 2008.gada 16.decembra direktīvas Nr.2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu (turpmāk – Direktīva Nr.2008/118/EK) 1.panta 1.punkta b) apakšpunkts nosaka vispārēju režīmu attiecībā uz akcīzes nodokli, ko tieši vai netieši uzliek spirta un alkoholisko dzērienu patēriņam. Tādējādi tiesiskā regulējuma mērķis esot aplikt ar akcīzes nodokli spirtu un alkoholiskos

dzērienus. Direktīva Nr.2008/118/EK, kā arī Eiropas Kopienu Padomes 1992.gada 19.oktobra direktīva Nr.92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem un Eiropas Kopienu Padomes 1992.gada 19.oktobra direktīva Nr.92/84/EEK par spirta un alkoholisko dzērienu akcīzes nodokļa likmju saskaņošanu neesot paredzētas dalībvalstu tiesības atbrīvot no akcīzes nodokļa nelikumīgus alkoholiskos dzērienus, tas ir, tādus alkoholiskos dzērienus, kuru izcelsme nav zināma.

Ar Direktīvas Nr.2008/118/EEK 7.panta 1.punktu akcīzes nodoklis kļūst uzliekams brīdī, kad preces nodod patēriņam, un dalībvalstī, kurā to veic. Minētā panta 2.punkts nosaka, ka šajā direktīvā "nodošana patēriņam" ir: a) akcīzes preču novirzīšana, arī nelikumīga novirzīšana, no atliktās nodokļa maksāšanas režīma; b) tādu akcīzes preču glabāšana, nepiemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu, ja nav iekasēts akcīzes nodoklis saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem; c) akcīzes preču ražošana, arī nelikumīga ražošana, nepiemērojot atliktās nodokļa maksāšanas režīmu; d) akcīzes preču imports, arī nelikumīgs imports, izņemot, ja attiecīgajām akcīzes precēm uzreiz pēc importa piemēro atliktās nodokļa maksāšanas režīmu.

Direktīvas Nr.2008/118/EEK 8.panta 1.punkta c) apakšpunkts nosaka, ka saistībā ar akcīzes preču ražošanu, kā minēts 7.panta 2.punkta c) apakšpunktā, par uzliekamā akcīzes nodokļa samaksu atbildīgā persona ir persona, kas ražo akcīzes preces, vai – nelikumīgas ražošanas gadījumā – jebkura cita persona, kas iesaistīta to ražošanā. Direktīvas Nr.2008/118/EEK 8.panta 1.punkta b) apakšpunkts nosaka, ka saistībā ar akcīzes preču glabāšanu, kā minēts 7.panta 2.punkta b) apakšpunktā, par uzliekamā akcīzes nodokļa samaksu atbildīgā persona ir persona, kas glabā akcīzes preces, vai jebkura cita persona, kas iesaistīta to glabāšanā.

Izmantojot ne vien gramatisko interpretācijas metodi, bet arī sistēmisko, vēsturisko un teleoloģisko, VID ieskatā jānonāk pie secinājuma, ka nelikumīgi alkoholiskie dzērieni atzīstami par ar akcīzes nodokli apliekamu preci, neatkarīgi no to izcelsmes.

Saskaņā ar likuma "Par akcīzes nodokli" 1.panta otrās daļas 1.punktu akcīzes preces ir alkoholiskie dzērieni, tabakas izstrādājumi, naftas produkti, bezalkoholiskie dzērieni, kafija un dabasgāze. Minētā likuma 3.pantā ir noteikti ar akcīzes nodokli apliekamie alkoholiskie dzērieni. VID kā kompetentā iestāde konstatējusi, ka minētie alkoholiskie dzērieni atbilstoši likuma "Par akcīzes nodokli" 3.panta sestās daļas 4.punktam ietilpst akcīzes preču grupā – pārējie alkoholiskie dzērieni – un tādējādi apliekami ar akcīzes nodokli.

Turklāt apelācijas sūdzībā norādīts, ka Krimināllikuma 221.pantā likumdevējs ir paredzējis atbildību par nelikumīgām darbībām ar alkoholiskiem dzērieniem un tabakas izstrādājumiem, savukārt Krimināllikuma 221^1. un 221^2.pantā ir noteikta atbildība par darbībām ar nelikumīgiem, t.i., nelegāli izgatavotiem (ražotiem) vai viltotiem alkoholiskiem dzērieniem, kā arī ar spirtu saturošiem šķidrumiem, kuri nav alkoholiskie dzērieni, bet kurus piedāvā kā alkoholiskos dzērienus.

Juridiskajā literatūrā norādīts, ka Krimināllikuma 221., 221^1. un 221^2.pantā ietverto noziedzīgo nodarījumu norobežošana veicama pēc noziedzīga nodarījuma priekšmeta, kas vistiešākajā veidā ietekmē noziedzīga nodarījuma objektu. Veicot darbības ar likumīgiem alkoholiskiem dzērieniem tiek apdraudētas tautsaimniecības intereses ekonomiskās darbības sfērā, savukārt, veicot darbības ar nelikumīgiem alkoholiskiem dzērieniem, tiek apdraudētas ne vien tautsaimniecības intereses, bet arī personas veselība vai dzīvība (sk. 2012.gada 28.augusta "Jurista vārds" Nr.35 (734), publicētais Dr.iur.V.Liholajas un Dr.iur.D.Hamkovas raksts "Nelikumīgas darbības ar alkoholiskajiem dzērieniem un tabakas izstrādājumiem: kvalifikācijas problemātika").

Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā minētos noziedzīgos nodarījumus norobežo noziedzīgā nodarījuma priekšmets, nevis tas, vai alkoholiskais dzēriens ir akcīzes prece, kurš atbilstoši likuma "Par akcīzes nodokli" 3.panta sestajai daļai ietilpst akcīzes preču grupā – pārējie alkoholiskie dzērieni. Tādējādi esot secināms, ja atbilstoši kriminālprocesa ietvaros veiktās ekspertīzes rezultātiem noteiktais produkts atbilstot pārējo alkoholisko dzērienu definīcijai, tad tas, neatkarīgi no noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijas pēc minētajiem Krimināllikuma pantiem, ir uzskatāms par ar akcīzes nodokli apliekamu alkoholisko dzērienu, bet fakts, ka akcīzes prece ir nezināmas izcelsmes, nepadarot to par neakcīzes preci.

Arī likumā "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" norādītais vērtējums par personas saukšanu pie kriminālatbildības pēc Krimināllikuma 221., 221^1. un 221^2.panta, kā arī Ministru kabineta 2010.gada 17.augusta noteikumi Nr.784 "Noteikumi par alkoholisko dzērienu daudzuma noteikšanu, spirta uzskaiti un spirta daudzuma kontroles kārtību" dodot pamatu secinājumam, ka likumdevējs nenošķir personas atbildību par darbībām ar alkoholiskajiem dzērieniem lielā apmērā atkarībā no tā, vai konkrētais alkoholiskais dzēriens ir akcīzes prece. Šāds secinājums izrietot arī no Alkoholisko dzērienu aprites likuma 9.panta pirmās daļas un trešās daļas 1.punkta, likuma "Par akcīzes nodokli" 1.panta un 33.panta otrās, trešās, piektās, septītās un vienpadsmitās daļas.

Ar Vidzemes apgabaltiesas 2016.gada 21.marta lēmumu Valkas rajona tiesas 2015.gada 16.decembra spriedums atstāts negrozīts.

Kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2016.gada 21.marta lēmumu iesniedzis Valsts ieņēmumu dienests.

Ar Augstākās tiesas 2016.gada 25.augusta lēmumu Vidzemes apgabaltiesas 2016.gada 21.marta lēmums atcelts daļā par Valsts ieņēmumu dienesta kaitējuma kompensācijas pieteikuma noraidīšanu un lieta šajā daļā nosūtīta jaunai izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesā.

Augstākā tiesa lēmumā norādījusi, ka pirmās instances tiesa, noraidot Valsts ieņēmumu dienesta kaitējuma kompensāciju par nenomaksātā akcīzes nodokļa piedziņu, spriedumā izmantoja Augstākās tiesas 2015.gada 9.septembra lēmuma lietā Nr. SKK-430/2015 atziņas, savukārt apelācijas instances tiesa, izvērtējusi Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzības argumentus, atzina, ka pirmās instances tiesa pamatoti noraidīja Valsts ieņēmumu dienesta kaitējuma kompensācijas pieteikumu, kā arī pamatoti atsaukusies uz minēto Augstākās tiesas lēmumu.

Augstākā tiesa 2016.gada 26.maija lēmumā lietā Nr. SKK-51/2016, izskatot lietu kasācijas instances tiesas sēdē mutvārdu procesā, norādīja, ka līdz šim pastāvēja dažāda tiesu prakse krimināllietās jautājumā par valstij nodarītā kaitējuma kompensācijas piedziņu, atzīstot personas par vainīgām par darbībām ar nelikumīgiem alkoholiskajiem dzērieniem.

Minētajā lietā Augstākā tiesa atzina, ka apstāklis, ka alkoholiskajam dzērienam nav noskaidrota izcelsme un tam nav akcīzes markas, nevar būt par pamatu personas, kura veic ar šāda veida akcīzes preci likumā „Par akcīzes nodokli" 33.panta otrajā un trešajā daļā norādītās darbības, atbrīvošanai no kriminālprocesā pieteiktās kaitējuma kompensācijas, kura pamatota ar likuma „Par akcīzes nodokli" normām, piedziņas.

Augstākā tiesa arī norādīja, ka līdz šim likumā „Par akcīzes nodokli" netika lietots jēdziens akcīzes precēm „neatkarīgi no izcelsmes".

2016.gada 5.maijā Saeimā pieņemts likums „Grozījumi likumā „Par akcīzes nodokli", kas stājās spēkā 2016.gada 8.jūnijā.

Likuma „Par akcīzes nodokli" 2.panta pirmā daļa ir izteikta šādā redakcijā „Šis likums nosaka kārtību, kādā akcīzes preces apliek ar akcīzes nodokli (turpmāk tekstā – nodoklis), un tas attiecas uz akcīzes precēm neatkarīgi no to izcelsmes, ar kurām Latvijas Republikā tiek veiktas likumā noteiktās darbības".

Ar vārdiem „neatkarīgi no izcelsmes" ir papildināta arī minētā likuma 33.panta septītā daļa, kurā paredzēta atbildība par likuma „Par akcīzes nodokli" pārkāpumiem Latvijas Republikā.

Likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta septītā daļa ir izteikta šādā redakcijā: „Ja persona veic jebkuras darbības ar akcīzes precēm neatkarīgi no to izcelsmes, neievērojot šā likuma noteikumus (tajā skaitā veic akcīzes preču nedeklarētu vai citādu ievešanu valstī, neievērojot normatīvajos aktos noteikto ievešanas kārtību vai neizpildot attiecīgās muitas procedūras, veic akcīzes preču nereģistrētu vai citādu ražošanu,

neievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību, kādā atļauts ražot akcīzes preces, veic jebkuras citas darbības ar akcīzes precēm, par kurām nav samaksāts nodoklis vai nav iesniegts šajā likumā noteiktais nodrošinājums vai kuras nav marķētas ar akcīzes nodokļa markām saskaņā ar šo likumu), Valsts ieņēmumu dienests bezstrīda kārtībā piedzen valsts budžetā atbilstoši šajā likumā noteiktajām nodokļa likmēm nesamaksātās nodokļa summas, kā arī nokavējuma naudu un soda naudu saskaņā ar likumu „Par nodokļiem un nodevām."

Ievērojot minēto, Augstākā tiesa atzinusi, ka lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā jautājuma izlemšanai par valsts ieņēmumu dienesta kaitējuma kompensācijas pieteikuma par mantiskā zaudējuma piedziņu saistībā ar nelikumīgu alkoholisko dzērienu glabāšanu.

Tā kā apelācijas sūdzībā ir izteikts lūgums tikai par kaitējuma kompensāciju, izskatāmā lieta atbilst Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 2^1.punktā norādītajai lietu kategorijai.

Atbilstoši šajā likuma normā noteiktajam, lietu var iztiesāt rakstveida procesā. Apsūdzētā, prokurore un cietušais nav pieteikuši noraidījumu tiesas sastāvam un nav izteikuši iebildumus lietas iztiesāšanai rakstveida procesā.

Saskaņā ar KPL 559.panta 5.daļas 2.punktu prokurore S.Kalēja ir izteikusi viedokli par Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību. Viedoklī prokurore norāda, ka Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzības apmierināma un Valkas rajona tiesas 2015.gada 16.decembra spriedums atceļams daļā par kaitējuma kompensācijas noraidīšanu un no apsūdzētās /pers. D/ valsts labā piedzenami nodarītie zaudējumi 159,75 *eiro* apmērā.

Novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi lietas materiālus, iepazinusies ar prokurores viedokli, apgabaltiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzība ir pamatota un apmierināma, un pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par pieteiktās kaitējuma kompensācijas noraidīšanu.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. D/ savā dzīvesvietā /adrese/ glabāja 127,839 litrus nelikumīga alkoholiskā dzēriena – pašizgatavotu etilspirtu saturošu šķidrumu - ar kopējo absolūtā spirta daudzumu 17,925 litri, kas atbilstoši likuma "Par akcīzes nodokli" 3.panta sestās daļas 4.punktam ir atzīstams par alkoholisko dzērienu. Tādējādi nav pamata apšaubīt, ka apsūdzētā ir veikusi nelikumīgas darbības ar nelegālas izcelsmes akcīzes preci.

Apgabaltiesa norāda, ka 2016.gada 5.maija grozījumi likumā „Par akcīzes nodokli" apstiprina to, ka arī agrāk likumdevēja griba nav bijusi piešķirt atbrīvojumu no likumā noteiktā nodokļa samaksas par darbību veikšanu ar nelegālas izcelsmes akcīzes preci.

Alkoholisko dzērienu aprites likuma 12.panta ceturtajā daļā noteikts, ka alkoholiskie dzērieni, kuri neatbilst obligātajām nekaitīguma un kvalitātes prasībām vai arī nelegāli ražoti vai nelegāli ievesti, uzskatāmi par cilvēka veselībai un dzīvībai bīstamiem.

Apgabaltiesa uzskata, ka apstāklis, ka nezināmas izcelsmes alkoholiskais dzēriens atbilstoši Alkoholisko dzērienu aprites likuma 12.panta ceturtajai daļai uzskatāms par cilvēka veselībai un dzīvībai bīstamu, kā arī atbilstoši 12.panta otrajai daļai, nododams pārstrādei vai iznīcināms, nevar būt par pamatu pieteiktās kaitējuma kompensācijas noraidīšanai kriminālprocesā un neatbrīvo vainīgo personu no pienākuma samaksāt par šādu alkoholisko dzērienu likumā noteiktos nodokļus.

Analoga atziņa pausta arī Eiropas Savienības tiesas 2000.gada 29.jūnija spriedumā lietā Nr.C-455/98. Ņemot vērā Eiropas Savienības tiesas secinājumus, arī nelikumīgais alkoholiskais dzēriens ir atzīstams par nodokļa objektu, tajā skaitā, akcīzes nodokļa objektu.

Valsts ieņēmumu dienests apelācijas sūdzībā pamatoti norādījis, ka nelegālas izcelsmes alkoholiskais dzēriens konkurē ar identisku legālas izcelsmes alkoholisko dzērienu un nelikumīga rīcība ar alkoholiskajiem dzērieniem aizskar ar likumu aizsargātās valsts un sabiedrības intereses, legālo alkoholisko dzērienu tirgotāju intereses.

Apgabaltiesa atzīst, ka tas apstāklis, ka alkoholiskajam dzērienam nav noskaidrota izcelsme un tam nav akcīzes markas, nevar būt par pamatu personas, kura ar šāda veida akcīzes preci veic likuma "Par akcīzes nodokli" 33.panta otrajā un trešajā daļā norādītās darbības, atbrīvošanai no akcīzes nodokļa nomaksas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 22.pantam personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantiskā zaudējuma apmēru.

Ņemot vērā iepriekš minēto un ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2016.gada 25.augusta lēmumā norādīto, apgabaltiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzībā izteiktais lūgums par kaitējuma kompensācijas pieteikuma apmierināšanu tādā daļā, kādā tas tika uzturēts pirmās instances tiesā, ir pamatots, līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par kaitējuma kompensācijas pieteikuma noraidīšanu un no /pers. D/ par labu valstij piedzenama mantiskā kaitējuma kompensācija par nenomaksāto akcīzes nodokli 159,75 *euro* apmērā.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar KPL 563., 564.pantu, apgabaltiesa

nosprieda:

Valkas rajona tiesas 2015.gada 16.decembra spriedumu atcelt daļā par Valsts ieņēmumu dienesta kaitējuma kompensācijas pieteikuma noraidīšanu.

No /pers. D/ par labu valstij piedzīt mantiskā kaitējuma kompensāciju 159,75 *euro* (viens simts piecdesmit deviņi *euro* un 75 centi) apmērā.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā LR Augstākajā tiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas 2016.gada 10.novembra.

Tiesnese referente: R.Liepiņa

Tiesneses: Dz.Apine

E.Sudāre